

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/91/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112010290
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1112010290.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného Q. E. a spol., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného Q. E. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 12.04.2013 sp. zn. 2T/19/2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. septembra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému Q. E..

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v zrušujúcej časti v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 12.04.2013 sp. zn. 2T/19/2012 bol obžalovaný Q. E. uznaný za vinného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (v bode 1/), pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. (v bode 2/) a pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. (v bode 3/), na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ obžalovaný Q. E.

dňa 22.10.2011 v čase medzi 01.00 hod. a 02.00 hod. v T. na D. ulici číslo X v blízkosti parkoviska pri Q., potom ako pristúpil k I. I. a poškodenému D. F. a týchto sa spýtal „čo ako to bude s tými peniazmi“ načo mu I. I. odpovedal „s akými peniazmi“, obžalovaný následne vyzval D. F. a I. I. na vydanie peňazí so slovami „dávajte peniaze“, od svedka E. T. vyžiadal nožík slovami „daj mi nožík“, potom ako mu svedok podal vreckový nožík sivej farby s čepeľou dĺžky 9 cm, pošk. I. utiekol smerom k Z. ulici, následne obžalovaný s nožíkom v ruku od poškodeného F. žiadal peniaze, tohto fyzicky napadol, snažil sa ho zhodiť na zem, snažil sa ho biť a kopnúť ho do tváre, potom čo sa poškodený zohol, poškodenému zo zadného vrečka nohavíc vybral peňaženku zn. Burberry v hodnote cca 50,- Eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartu poistenca, kartu k účtu, anglickú bankomatovú kartu LLOYDS TSB, všetko na meno poškodeného, finančnú hotovosť vo výške 15,- Eur, kondóm, vizitku, permanentku do fitness centra a gastro lístok v hodnote 3,- Eur.

v bode 2/ obžalovaný Q. E.

17. októbra 2011 v čase okolo 21.27 hod. v T. na P. ulici pred bankomatom Slovenskej sporiteľne počas slovného rozhovoru s poškodeným O. J. bez použitia násillia tomuto z ruksaku šedej farby zobral notebook zn. Asus 1001PX-BLK022X, výrobné číslo I čiernej farby, zakúpený 3. novembra 2010 za čiastku 269,- €, pričom ruksak stiahol poškodenému z pleca, tento si položil na zem a z neho vytiahol spomínaný notebook s tým, že poškodenému uviedol, že tento mu vráti nepoškodený len vtedy, ak mu donesie do I. čiastku 50,- € žiadajúc ho zároveň, aby o tomto nepovedal svojej sestre a aby do I.

ona nechodila, pričom poškodený J. v dôsledku obavy z prípadného ďalšieho konania obžalovaného s týmito jeho požiadavkami súhlasil, o stretnutí s obžalovaným informoval svoju sestru - svedkyňu P. J., s ktorou sa obžalovaný následne telefonicky skontaktoval a od tejto žiadal vyplatenie čiastky 80,- € podmieňujúc tým vrátenie notebooku, s čím však svedkyňa nesúhlasila, pričom v dôsledku tohto konania bola poškodenému O. J. spôsobená škoda vo výške cca 200,- €,

v bode 3/ obžalovaní Q. E. a E. P.

5. októbra 2011 v čase okolo 02.25 hod. v T. na Z. ulici v podniku „J.“ počas toho, ako návštevník podniku - poškodený W. A. zaspal pri stole, využili tento okamih a obžalovaný E. mu zobral príručnú tašku čiernej farby, ktorú mal poškodený pri sebe, obsahujúcu občiansky preukaz, zbrojný preukaz, preukaz poistenca zdravotného poistenia, preukaz odbornej spôsobilosti SBS, číslo k účtu, bankomatovú kartu Uni Credit Banky, bankomatovú kartu ČSOB, vodičský preukaz (všetko na meno poškodeného), 3 SIM karty, preukaz karate, rôzne vizitky, GRID kartu, per a finančnú hotovosť vo výške 15,- €, túto podal obžalovanému P. sediacemu pri vedľajšom stole, ktorú ju skryl držiac tašku v ruke vedľa kresla, následne ju podal obžalovanému E. idúcemu okolo, tento si ju skryl pod bundu a následne spoločne z miesta činu odišli, čím spôsobili poškodenému W. A. škodu v celkovej výške 129,- €.

Za to bol obžalovanému Q. E. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 a 1 roka.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému E. P. uložil okresný súd podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaného Q. E. zaviazal k náhrade škody poškodenému D. F. vo výške 15,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovaných Q. E. a E. P. zaviazal spoločne a nerozdielne k náhrade škody poškodenému W. A. vo výške 120,- Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného O. J., bytom T., L. XX s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občiansko súdnych.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný Q. E. na hlavnom pojednávaní 12.04.2013, po vyhlásení rozsudku (na č.l. 490), ktoré odôvodnil samostatným podaním prostredníctvom svojho obhajcu (na č.l. 503 - 506). V odvolaní sa vyjadril v tom smere, že napáda výrok o vine skutku v bode 1/ a súčasne aj uložený trest. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil skutok v bode 1/, ako trestný čin lúpeže. Poukázal na vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní, na základe ktorých malo byť jeho konanie posúdené v bode 1/ ako prečin krádeže, nakoľko pri incidente nebolo preukázané násilie alebo hrozba bezprostredného násillia, navyše výpovede poškodených sa v rôznom štádiu konania odlišujú. Odvolateľ priznal aj skutok v bode 2/, ale s tým, že sa nejednalo o vydieranie, ale iba o krádež. Je to názoru, že dôkazy vykonané prvostupňovým súdom potvrdzuje jeho obhajobu, že sa nedopustil žiadnych násilných zločinov, ale iba krádeží. Je si vedomý, že konal nesprávne, svoje činy oľutoval a je pripravený za ne niesť následky. Nie však za činy, ktoré nespáchal, tak ako sú ustálené v napadnutom rozsudku, preto uložený trest v napadnutom rozsudku je neprimerane prísny. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd prvostupňové rozhodnutie zrušil a uznal ho za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže za skutok v bode 1/ a z prečinu krádeže za skutok v bode 3/ a uložil mu primeraný trest s tým, že ho zaviazá k náhrade škody voči poškodenému D. F. vo výške 3,- € a v bode 3/ poškodenému W. A. vo výške 120,- € a ohľadom skutku v bode 2/ poškodeného O. J. odkáže na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto

podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne, len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, ktoré trpí vadou, neodstrániteľnou na verejnom zasadnutí a z tohto dôvodu bolo potrebné rozhodnúť o podanom odvolaní obžalovaného na neverejnom zasadnutí podľa § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci upravená v § 2 ods. 10 Tr. por. podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti, toto právo majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Náležité zistenie skutkového stavu je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Táto zásada je úzko prepojená so zásadou stíhania zo zákonných dôvodov (§ 2 ods. 1 Tr. por.), práve náležité zistenie skutkového stavu veci je predpokladom, aby bolo trestné stíhanie vedené v súlade so zákonom a bolo spravodlivo rozhodnuté vo veci.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v súhrne nezávisle od toho či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na neverejnom zasadnutí odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový rozsudok vo vzťahu k obžalovanému Q. E. je predčasný pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci ako aj právo obhajoby (§ 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.), boli zistené chyby rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení a nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), pričom vznikli aj pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Zistenie skutočného stavu veci vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná v súbehu so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akékoľvek pochybnosti. K správny a úplný skutkový záverom môže však súd dôjsť len vtedy, ak vykoná všetky dosiahnuteľné dôkazy zákonným spôsobom a tieto je potrebné, aby v jednotlivostiach, ako aj v ich súhrne správne ich zhodnotil, čo však v danom prípade nebolo naplnené. Revíznym postupom krajský súd zistil, že v súdnom konaní neboli riadne vykonané a následne prvostupňovým súdom neboli ani dostatočne zhodnotené všetky dostupné dôkazy, ktoré by mohli prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Z tohto pohľadu je rozsudok súdu prvého stupňa predčasný.

V predmetnej trestnej veci bolo pred prvostupňovým súdom vykonané dokazovanie a to výsluchom obžalovaného Q. E., spoluobžalovaného E. P. (v bode 3/), výsluchom poškodených - svedkov D. F., O. J., W. A., svedkov E. T., P. J., S. U., I. C., E. E.. Postupom podľa § 88 Tr. por. súd vypočul svedka I. I., prečítal znalecké posudky a oboznámil sa s listinnými materiálmi spisového materiálu v predmetnej trestnej veci. Na základe takto vykonaných dôkazov súd I. stupňa ustálil skutkový stav, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku a uznal obžalovaného Q. E. za vinného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (v bode 1/), pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. (v bode 2/) a pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. (v bode 3/).

Prvostupňový súd v trestnej veci hlavné pojednávanie niekoľkokrát odročoval. Vzhľadom k tomu, že sa okresnému súdu nepodarilo zabezpečiť na hlavnom pojednávaní účasť svedka I. I., postupoval v zmysle ustanovenia § 88 ods. 1 Tr. por. v tom smere, aby bola obmedzená jeho osobná sloboda. Uznesenie okresného súdu zo 07.08.2012 sp. zn. 2T/19/2013, ktorým bolo nariadené obmedzenie osobnej slobody svedka I. I. sa síce v súdnom spise nachádza, avšak sa nepostupovalo dôsledne v zmysle § 172 a §

177 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z. z., čím predmetné uznesenie nebolo číselne zaradené do súdneho spisu a rovnako nebolo zapísané do spisového prehľadu. Z písomného podania obžalovaného Q. E. je zrejmé, že dňa 31.07.2012 (na čl. 321) doručil súdu otázky na svedka I. I.. Súčasne s otázkami na svedka žiadal predsedu senátu, aby v prípade zadržania svedka sa mohol osobne aj s obhajcom zúčastniť pri jeho výsluchu. Z písomnosti na čl. 325 je zrejmé, že otázky na svedka doručil aj obhajca obžalovaného dňa 02.08.2012 a 06.08.2012 z písomnosti na čl. 329 až 330 vyplýva, že otázky na svedka zaslal aj okresný prokurátor. Podľa úpravy predsedu senátu (čl. 327) uznesenie o obmedzení osobnej slobody svedka I. I. z 07.08.2012 pod sp. zn. 2T/19/2012 bolo doručované stranám. Obžalovaný Q. E. ho prevzal dňa 21.09.2012 a jeho obhajca 26.09.2012. Proti citovanému uzneseniu podal obžalovaný Q. E. sťažnosť, ktorú na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2012 vzal späť (na čl. 355). Výsluch svedka I. I. podľa zápisnice o výsluch svedka (na čl. 368 - 372) bol vykonaný dňa 12.10.2012 od 09.15 hod. do 10.20 hod. Zo zápisnice vyplýva, že na výsluchu sa nezúčastnil obžalovaný Q. E., ani jeho obhajca, takisto sa výsluchu nezúčastnil prokurátor. Zo spisu je zrejmé, že o úkone bol upovedomený prokurátor (čl. 364) a obhajca obžalovaného (čl. 365), ktorý svoju neúčast neospravedlnil. Svedok I. I. vzal na vedomie termín ďalšieho hlavného pojednávania na deň 23.11.2012, na ktoré sa opätovne nedostavil (čl. 393). Na hlavné pojednávanie v termínoch 21.11.2012, 29.01.2013, 01.03.2013 a 12.04.2013 svedok I. I. nebol predvolaný, ani súd nezabezpečil jeho účasť predvedením, hoci mu bola známa adresa jeho pobytu (zápisnica o výsluchu svedka z 12.10.2012 na čl. 368), kde uviedol adresu trvalého bydliska B. G., U. B. XXX/XXI., prechodne bytom B., M. XX, T. R., B. T. T XXXX, B., H.. Výpoveď svedka I. I. okresný súd prečítal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.04.2013 (čl. 485).

V prvom rade, s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom poukazuje na výpoveď svedka I. I. treba uviesť, že tento dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom. Osoba I. I. bol v procesnom postavení svedka vypočutý v prípravnom konaní, ale vzhľadom na potrebu rešpektovania zásady ústnosti a bezprostrednosti bol súdom predvolaný na hlavné pojednávanie za účelom výsluchu, na ktoré sa však nedostavil, čo viedlo prvostupňový súd k tomu, že nariadil v zmysle § 88 ods. 1 Tr. por. obmedzenie jeho slobody a predvedenie na súd.

Postup pri zabezpečení svedka upravuje ustanovenie § 88 Tr. por.:

(1) Svedkovi, ktorý sa napriek riadnemu predvolaniu na konanie pred súdom bez ospravedlnenia nedostavil, minulo sa účinkom aj nariadenie jeho predvedenia a jeho prítomnosť nemožno inak zabezpečiť, môže byť na ten účel uznesením súdu nariadené, aby bola obmedzená jeho osobná sloboda a aby bol predvedený príslušníkom Policajného zboru alebo Vojenskej polície; uznesenie súdu sa v plnom znení uvedie v zápisnici o úkone a svedkovi sa oznámi pri jeho výsluchu.

(2) Pred rozhodnutím podľa odseku 1 požiada predseda senátu stranu, ktorá navrhla svedka vypočuť, aby uviedla skutočnosti a otázky, na ktoré má byť svedok vypočutý.

(3) Obmedzenie osobnej slobody svedka podľa odseku 1 môže trvať len čas nevyhnutne potrebný na vykonanie úkonu, najviac 72 hodín, z ktorých 24 hodín pripadá na jeho predvedenie a 48 hodín na jeho výsluch predsedom senátu, ktorý o tom rozhodol podľa odseku 1. O výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor a obvinený, a ak má obvinený obhajcu, jeho obhajca.

(4) Po výsluchu svedka sa svedkovi doručí predvolanie na súdne konanie alebo vyžiada sa jeho adresa, na ktorú treba predvolanie zaslať. Ak sa svedok opätovne nedostaví na konanie pred súdom, môže predseda senátu namiesto jeho výsluchu prečítať výpoveď urobenú podľa odsekov 1 a 2 aj bez podmienok podľa § 263; to neplatí, ak o výsluchu nebol upovedomený prokurátor a obvinený, a ak má obvinený obhajcu, jeho obhajca, iba ak by upovedomenie nebolo možné zabezpečiť. O tomto úkone sa urobí záznam, ktorý sa založí do spisu.

(5) Ak nemožno svedka, ktorému bola obmedzená osobná sloboda, predviesť pred predsedom senátu podľa odseku 3, predvedie sa pred iného sudcu toho istého súdu, ktorý postupuje podľa odsekov 1, 3 a 4.

(6) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť.

Prvostupňový súd predovšetkým pochybil v tom, že o úkone výsluchu svedka I. I. dňa 12.10.2012 neupovedomil obžalovaného Q. E., resp. nenariadil jeho predvedenie z výkonu väzby na tento procesný úkon súdu. Je zrejmé, že o úkone bol upovedomený iba obhajca obžalovaného, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a prokurátor, pričom obžalovaný výslovne súd požiadal písomným podaním o to, aby bol na tento úkon predvedený (č. I. 322). Z obsahu spisu taktiež nevyplýva podstatná skutočnosť, kedy svedok I. I. bol obmedzený na osobnej slobode, teda presne v akom čase a ktorým policajným orgánom bol svedok obmedzený a kedy bol pred okresný súd fakticky predvedený. Iba z prípisu na č.l. 373 je zrejmé, že predseda senátu oznámil Okresnému riaditeľstvu PZ Bratislava I, že pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadenie obmedzenie osobnej slobody svedka I. I.. Nesprávne postupoval prvostupňový súd aj pri samotnom výsluchu svedka I. I., keď pri jeho zadržaní mu nedoručil uznesenie o jeho zaistení zo 07.08.2012, ani zo zápisnice o jeho výsluchu nevyplýva, že by mu bolo toto uznesenie pred začatím výsluchu krátkou cestou doručené. Napokon aj následný postup okresného súdu, keď na hlavnom pojednávaní 12.04.2013 podľa § 88 ods. 4 Tr. por. prečítal výpoveď svedka I. I., ktorá bola realizovaná podľa § 88 ods. 1, ods. 2 Tr. por. nie je v súlade so zákonom. Na postup podľa tohto ustanovenia nemal súd splnené zákonné podmienky, lebo o výsluchu tohto svedka nebol vôbec obžalovaný Q. E. upovedomený. V danej veci nemohla nastať situácia, že nebolo možné upovedomenie obžalovaného zabezpečiť, lebo obžalovaný bol v tom čase vo výkone väzby.

Z uvedeného je zrejmé, že výsluch svedka I. I. nebol vykonaný zákonným a kontradiktórnym spôsobom, pričom prvostupňový súd poukazuje na výpoveď tohto svedka v napadnutom rozsudku. Na hlavné pojednávanie stanovené súdom na deň 21.11.2012 sa svedok nedostavil, napriek tomu, že termín bral na vedomie. Na ostatné odročené hlavné pojednávanie stanovené súdom v termínoch 29.01.2013, 01.03.2013 a 12.04.2013 svedok I. I. nebol predvolaný žiadnym spôsobom. Dňa 12.04.2013 prvostupňový súd prečítal výpoveď svedka I. I. na hlavnom pojednávaní, pričom neboli splnené podmienky na takýto postup, nakoľko táto výpoveď nebola učená v súlade s Trestným poriadkom a nebolo podstatné ani to, že s takýmto postupom súhlasili obžalovaný a prokurátor. Z protokolácie zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 486) nie je možné zistiť, či bolo umožnené obžalovanému Q. E. vyjadriť sa k prečítanej výpovedi svedka I. I., nakoľko v tejto zápisnici absentuje jeho vyjadrenie.

Krajský súd v Bratislave preto na základe podaného odvolania obžalovaného Q. E. napadnutý rozsudok, s poukazom na vyššie uvedené pochybenia, vo vzťahu k obžalovanému E. zrušil a vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Jeho úlohou bude v novom konaní nariadiť doplnenie dokazovania, opätovne predvolať a vypočuť svedka I. I., v prípade jeho opakovaného marenia súdom nariadených procesných úkonov, postupovať obmedzením jeho osobnej slobody v zmysle § 88 Tr. por., avšak za striktného dodržiavania všetkých zákonných ustanovení tak, aby bola zachovaná kontradiktórnosť celého konania, aby takto zabezpečený dôkaz v tejto trestnej veci nemohol byť nesprávnym procesným postupom, ktoroukoľvek procesnou stranou spochybnený. Po zákonne vykonanom dôkaze - výsluchu svedka I. I. aj v prípade jeho ďalšej neúčasti na hlavnom pojednávaní môže byť jeho výpoveď prečítaná na hlavnom pojednávaní, aj bez splnenia podmienok § 263 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 88 ods. 4 Tr. por. Až po takto vykonanom dokazovaní bude možné všetky zákonne vykonané dôkazy, vrátane dôkazov, ktorých potreba vyplynie z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, tieto v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotiť jednotlivo ako aj vzájomných súvislostiach a spravodlivo vo veci rozhodnúť.

Vzhľadom na procesné dôvody zrušenia prvostupňového rozsudku sa odvolací súd odvolacími dôvodmi obžalovaného Q. E. v tomto konaní nezaoberal, keďže by bolo predčasné zaujať v tomto smere stanovisko.

Súd II. stupňa si však v rámci odvolacieho konania vyžiadal na obžalovaného Q. E. odpis z registra trestov. Z tohto odpisu je zrejmé, že obžalovaný má tri záznamy, avšak na dve jeho odsúdenia sa má vzťahovať amnestia prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2013. Naproti tomu súd I. stupňa v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o treste poukazuje na prechádzajúce odsúdenie obžalovaného za zločin, spáchaný pred desiatimi rokmi (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV z 10.12.2008 sp. zn. 3T/111/08) z čoho vyvodzuje potrebu aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. pri ukladaní trestu. Vzhľadom na túto naznačenú problematiku, bude nevyhnutné, aby si okresný súd vyžiadal od Okresného súdu Bratislava IV súdny spis sp. zn. 3T/118/2008 a rovnako si pripojil súdny spis sp. zn. 2T/77/2011 Okresného súdu Bratislava I a následne zistil, či na tieto odsúdenia obžalovaného sa vzťahuje alebo nevzťahuje amnestia prezidenta Slovenskej republiky z 02.01.2013, vrátane toho, či

sa uplatní alebo neuplatní fikcia neodsúdenia a z toho vyvodil príslušné závery z pohľadu ustanovenia § 38 Tr. zák. pre prípad, ak opätovne rozhodne odsudzujúcim rozsudkom.

Krajský súd v Bratislave na poklade odvolania obžalovaného, preto napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému Q. E. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 Tr. por. a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por.. Úlohou prvostupňového súdu v novom konaní bude, aby nariadil dokazovanie v naznačenom smere a následne vo veci spravodlivo a zákonne rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.